

indtryk af, at regeringen måske har lidt svært ved at finde ud af, hvorledes den skal håndtere ungdomsboliger, så de studerende også får råd til at bo i boligerne.

Der står ganske vist noget om et huslejeniveau på 1.500 kr. i 1997-priser, men det er jo langt fra virkeligheden i mange ungdomsboliger, og ser man lidt på den sidste tids historier om ungdomsboligerne, ja, så har der været en række tiltag, som har øget boligudgifterne for de studerende og de unge, der i øvrigt bor i dem.

I SF synes vi, der er god grund til at tage huslejeniveauet på 1.500 kr. alvorligt, og vi synes egentlig, at man burde have et princip om, at man som studerende med SU højst kan blive afkrævet en vis andel af sin indtægt i husleje. Altså i virkeligheden er de studerende i princippet i samme situation som pensionister. De har en begrænset indkomst, og for pensionisterne har vi netop lavet en boligydelse, der bygger på, at de skal betale en vis del af deres indtægt. Hermed ikke sagt til hr. Jens Hald Madsen, at man skal afskaffe støtten til mursten, men det kunne måske være en idé.

Alt det her betyder, at vi i SF egentlig helst havde set, at det her forslag var sat i venteposition, indtil vi havde fået fremlagt en politik, der kunne sikre, at ungdomsboliger også var økonomisk overkommelige for studerende.

Vi synes også, det er et problem, at vi faktisk bygger så få ungdomsboliger, således at man faktisk også presser priserne på værelser op på det private udlejningsmarked, hvilket også gør det svært og dyrt for de studerende.

Går vi så til de konkrete forslag, så kan man sige, at det på overfladen ser ud til, at der kun er tale om nogle småjusteringer. Det er rigtigt, at det kun er 100 kr. pr. m<sup>2</sup>, men går man ned bag tallene, har vi det indtryk, at der bag tallene gemmer sig en anden virkelighed, som vi i hvert fald skal have øje for.

Som vi ser det, er det meget muligt, at en stor del af de boliger, der får en husleje op til 2.500 kr. om måneden, vil komme til at høre til de mindre attraktive boliger. Det er boliger bygget med enkeltværelser ud til lange gange med mange om ét køkken, og det er muligt, at de ungdomsboliger oven i købet vil stå for en reovering, som yderligere vil øge huslejen.

Samlet kunne det betyde, at vi faktisk vil få nogle boliger rundt omkring, som vil være meget lidet attraktive og med stort gennemtræk, og det er måske også de svageste, der kommer

til at søge de boliger. Det ser vi et gevaldigt problem i.

Vi læser nu også bemærkningerne i ministerens forslag, som om man nok er klar over, at det er et problem, og vi ser det også som en åbning for, at vi kan diskutere det her og få konkretiseret, hvor problemerne ligger. Så vi vil gerne tilbyde regeringen vores støtte til at fjerne nogle af tidslerne i forslaget her, og selvfølgelig vil vi også gerne have, at vi kan få en diskussion om, hvorledes man kan sikre sig, at man også har råd til at bo i boligen.

Om den ustøttede andelsbolig vil jeg sige, at den har vi megen sympati for. Vi synes, der er nogle ting, vi skal kigge nærmere på. Vi skal gerne have sikkerhed for, at byggeriet er i orden. Vi vil også godt se på kommunernes låneloft. Vi vil også godt se på noget om, hvor stor en del af andels haverne der skal være med i et bindende købstilbud, inden det kan gå i gang.

Afskaffelse af kvoter for tilskud til servicearealer i ældreboliger kan vi godt støtte. Vi har en fornemmelse af, at det måske ikke er her, problemet ligger. Problemet er måske i virkeligheden, at vi laver for små fællesarealer til ældreboligerne. I ældreboliger er det jo personer, der ofte er mindre mobile og netop har brug for nogle ordentlige fællesarealer, og derfor er det skammeligt at se, at man nogle steder faktisk bygger for små og sparsomme fællesarealer.

(Kort bemærkning).

**Carsten Hansen (S):**

Jeg skal sige til hr. Knud Erik Hansen fra SF, at vi jo selvfølgelig i Socialdemokratiet også tager det alvorligt med ungdomsboligsituationen. Derfor har vi også, når vi har været med til at påvirke fremsættelsen af lovforslaget her, været kraftigt enige om aftrappingsordningen, som vi synes er uhyre vigtig.

Når man kigger på, hvad det betyder i tal, så er det altså 50 pct. af de boliger, vi taler om, som får en stigning på under 100 kr., 35 pct. får en stigning på mellem 100 og 200 kr. om måneden, og 14 pct. får over 200 kr. Af de 14 pct. ligger de 421 i det, vi kalder flerrumsboliger og attraktive boliger, kollegier og andre steder, hvor en sammenlignelig husleje faktisk er 2.400 kr. Der har altså været kigget lidt på det.

Jeg vil også sige til oplysning for hr. Knud Erik Hansen, at når vi ser på den samlede del af den boligmasse, vi taler om, så er det 73 pct., der ender på en husleje på under 1.500 kr., og i forhold til den sammenlignelige husleje må vi